

[Wilhelm]

hvilken vurdering? Man har tydeligvis lagt hovedvægten på ikke at træde de magtfulde elsselskaber over tærne. Alligevel er der tale om en – uhyre forsigtigt udformet – indirekte kritik af Elsams underlødige rapport. Konkret peges der på Australien og USA som mulige leverandører af kul på ret kort sigt og Kina på lidt længere sigt. Dette har handelsministeren da også meddelt Elsam på et møde og opfordret elværkerne til at undersøge disse muligheder. Men ministeren kan være forvisset om, at vi ikke stiller os tilfreds med denne opfordring. Vi vil forfølge denne sag til den bitre ende. Regeringspartierne skal ikke slippe uden om at stemme om vores forslag om stop for import af kul fra Sydafrika.

Varmeplansbilaget og i øvrigt også varmforsyningsloven vil min partifælle hr. Waldorff tage sig af senere i debatten.

Så er der bilaget om det nukleare brændselskredsløb. Denne rapport foregiver, at der næppe bliver problemer med slutdeponering. Det kan kun opfattes som en rent politisk tilkendegivelse, eftersom rapporten fuldstændig indretter sig efter den rent politiske beslutning, som indgik i SV-aftalen, nemlig om afklaring af deponeringsproblemet inden udgangen af 1980, klart i strid med den saglige vurdering, der var indeholdt i bilaget fra 1976-redegørelsen, den såkaldte Hessner-rapport, ifølge hvilken alene en undersøgelse af deponeringsmulighederne ville tage mindst 10 år. Rapporten, der nu kommer, læner sig simpelt hen op ad Elsamrapporten, og det er nu engang ikke Elsam, der repræsenterer sagkundskaben i disse spørgsmål.

Bilaget om forsynings sikkerheden synes jeg især er interessant derved, at det fuldstændig forbigår alle de forsyningsmæssigt sikreste energikilder, som kun for skams skyld sådan lige nævnes til allersidst, at denne rapport i sin krisesimulationsmodel lader et eventuelt leveringssvigt for naturgas optræde som uafhjælpende, til trods for at rapportens forfatter ved, at der er indgået aftale med Ruhrgas om nødleverancer, at rapporten påstår, at kulproduktionen ikke vil blive udbygget til trods for enorme afsætningsmuligheder, at den ikke ser forsyningsproblemer i forbindelse med atombrændsel og i givet fald anser det for en selvfølge, at man kan disponere over Grønlands uran, og at den

overhovedet ikke kender til olien i den danske del af Nordsøsoklen.

Forklaringen på dette er naturligvis, at det er Risø folk, der står for rapporten om forsynings sikkerheden, i kraft af den beslutning, den socialdemokratiske regering fik igennem her for et par år siden om, at Risø nu er det egentlige energiforskningscenter her i landet.

Bilaget om gasprojektets samfundsøkonomiske konsekvenser vil jeg gemme til sammenhængen med gaskontrakten.

Hvad er der faktisk sket i den danske energipolitik indtil nu? I de fem år, der er gået siden oliekrisen, og i de tre år, der er gået siden energiredegørelsen fra 1976, er tiden i alt væsentligt gået med at lade tingene udvikle sig, som de bedst kunne. Der er sket en væsentlig omstilling af elproduktionen fra olie til kul, det er rigtigt. Det havde man næppe behovet at planlægge, og det ville ikke være sket, hvis ikke elværkerne havde set deres fordel ved det. Andre ting på det felt viser jo, at man ikke kan pålægge eller henstille og få noget igennem ad den vej.

Med hensyn til besparelser kan indsatsen karakteriseres ved energiministerens seneste påhit, forbud mod spotlights efter kl. 23 – ren kosmetik, som ministeren selv har indrømmet.

Nå ja, så har der været disse isoleringstilskud og -fradrag. 5–6 mia kr. er der indtil nu postet ud i disse projekter, som bekendt uden nævneværdig besparelseseffekt. Det blev erkendt allerede af den tidligere boligminister i foråret 1977. Investeringerne måtte målrettes, sagde han, og man måtte styre efter visse isoleringsstandarder. Man måtte nok også benytte påbud. Altså faktisk det, som stod i VS' energiforslag allerede fra 1976. Det er bare ikke sket endnu. Redegørelsen er simpelt hen blank med hensyn til besparelser. Der er en sidebemærkning om, at boligministeriet kommer med en rapport. Den er i øvrigt kommet, og den er da også interessant nok. 10 konkrete forslag til fremme af isoleringsarbejder og så konklusionen: de første 9 af disse forslag vil faktisk ikke hjælpe nævneværdigt. Hvad er det så for nogle? Ja, det er fortsættelse i den hidtidige skure, blot med større tilskud, med højere procentsatser, med mere skattefritagelse og så selvfølgelig en ændring fra tilskud til fradrag – eller det er vist tilbage igen denne gang, ikke? – altså en